

FELICITATIES BIJ DE 5DE VERJAARDAG VAN HET 'HOMOHUWELIJK'

Zaterdag 1 april 2006
Boekmanzaal Stopera
Amsterdam

*
*
*
*
*
*
*

FRANS STELLO-KUIPERS &
GERARD KUIPERS-STELLO
« La Goutte des Guigniers »
18360 La Presle – Vesdun
France
Tel : 0033248630478
stello.kuipers@club-internet.fr

IHLIA
NIEUWPOORTKADE 2a
1055 RX AMSTERDAM
PAYS – BAS

Betreft: felicitatie 1 april

Lecto'ri Salu'tem,

Bij het lezen van dit schrijven zal u duidelijk worden waarom deze aanhef is gebruikt. Gefeliciteerd met vijf jaar openstelling van het burgerlijk huwelijk voor homo- en lesbische stellen! Daar willen wij het echter niet bij houden. Bij dit jubileum rijst bij ons namelijk de vraag wie er eigenlijk gefeliciteerd dient te worden. Waarom is duidelijk een andere vraag.

Vijf jaar openstelling huwelijk, vijf jaar het trotse Nederland. Nergens ter wereld kan dit historisch feit ooit worden ingehaald.

1 april 2001 zal voor ons echter niet de dag bij uitstek zijn om bij stil te staan.

Lang vóór deze datum ontstond er de lobby door bekende en onbekende Nederlanders, politici op plaatselijk en landelijk niveau, groepen en individuen. De politieke wind bleek soms krachtig, soms was er een totale windstilte. Wij weten er alles van.

Daarbij denken we terug aan 1991, aan de zich verdringende fotografen en journalisten tijdens onze gemeentelijke samenlevingsregistratie te Hoornaar, gemeente Giessenlanden.

Een glunderende burgemeester die zich voor en na de ceremonie danig had te verantwoorden aan de uiterst kritische, kerkelijke burgers. De eerste voorzichtige stap op weg naar erkenning.

Het is vijftien jaar geleden op de dag dat we twintig jaar samen en één van ons jarig was. Over felicitaties gesproken....

In 1998 stonden we wederom voor een burgemeester. Dit keer in Vlaardingen. Hetzelfde beeld, een stadhuis op stelten bij onze wettelijke partnerschapregistratie met Henk Krol en Boris Dittrich als getuigen. Het was de tweede grote tussenstap op weg naar openstelling van het burgerlijk huwelijk met daarbij de nadruk op *burgerlijk*.

Wie moet je in vredesnaam feliciteren....

Na die historische 1e april in 2001 konden ook wij eindelijk gebruik maken van datgene waarvoor we ons al die jaren hadden ingezet. In juni van datzelfde jaar zijn we in stilte gehuwd, vastgelegd door slechts één camera. Op deze heuglijke dag waren we dertig jaar samen.

We hebben niet alleen elkaar gefeliciteerd maar ook stilgestaan bij de hoogtepunten uit de jaren waarin wij als vanzelf het 'boegbeeld' werden van de Stichting Vrienden van de Gaykrant.

Deze 'naam' hebben we niet onszelf toebedeeld. Het werd ons, en daarop zijn we best een beetje trots, gegeven door de feitelijke bedenker van de openstelling van het burgerlijk huwelijk:

Jan Wolter van Wabeke.

Waar moet je beginnen met de felicitaties....

.....

.....

Onze laatste officiële gang naar het stadhuis van Vlaardingen was op verzoek van de burgemeester op een aprildag in 2002. We zullen het nimmer vergeten. Een paar uur later stonden we wederom de verzamelde pers te woord. Nippend aan een glas champagne maar nu als twee Ridders in de Orde van Oranje Nassau. Het had de Majesteit behaagd, onze voortrekkersrol werd beloond maar nogmaals: wie moet wie op zulke momenten waarmee feliciteren....

Eind 2002 is ons persoonlijk archief overgedragen aan het Internationaal Homo en Lesbisch Informatiecentrum en Archief. Dozen vol herinneringen en foto's aan jaren waaruit blijkt dat een landje als Nederland groot kan zijn en soms ook uiterst klein.

Evenals velen die in 2001 gebruik hebben gemaakt van de openstelling van het burgerlijk huwelijk vieren ook wij dit jaar ons vijfjarig jubileum met daarnaast het feit dat we 35 jaar samen zijn.

Dit vieren we in ons, sinds een aantal jaren, nieuwe woonland Frankrijk.

Inderdaad in een bevoorrechte positie, in het land van Liberté – Egalité en Fraternité.

We vallen onder een piepkleine gemeente met een uiterst trotse burgemeester. Hij is tot nu toe de enige in heel Frankrijk met twee, met elkaar gehuwde, mannelijke, Hollandse oranje/roze ridders binnen zijn commune.

De 'Egalité' laat in Frankrijk nog even op zich wachten, men kijkt met een scheef oog naar Holland. Maar let op.... Binnenkort laat ook Frankrijk van zich spreken!

Hou ons ten goede; nog steeds weten we niet wie er gefeliciteerd dient te worden.

Daarom doen we maar een slag in de lucht omdat we eigenlijk best wel menen te weten waarmee er gefeliciteerd dient te worden....

Lezer dezes, en verder een ieder die op welke wijze dan ook maar iets te vieren heeft;
GEFELICITEERD!

Met een hartelijke groet,

Gerard Kuipers - Stello & Frans Stello – Kuipers
'La Goutte des Guigniers'
18360 La Presle – Vesdun
la France

.....

Mijn felicitatie geldt voor gelijke rechten

In principe ben ik voorstander van individuele rechten, los van een huwelijk. Zoals zelf kunnen bepalen, als je bijv. niet getrouwd bent etc., naar wie je pensioen gaat als je overlijdt (ipv dat het terug gaat naar de staat). Maar ja, dat roep ik al 33 jaar. Mijn hoop daar op zal denk ik nooit vervuld worden. Dus blijft het een gemeente maar toch ook ambivalente felicitatie. Een echt ideaal loslaten kost tijd.

Dieneke Plompen

Beste mensen,

Graag wil ik iedereen die betrokken is bij dit feest feliciteren! Vijf jaar geleden was het een groot succes dat wij niet langer beperkt bleven tot de partnerschapsregistratie, wat ik toch heb beleefd als een beetje een tweederangs huwelijk, maar volledig konden delen in het huwelijk. Op mijn eigen terrein (kerkelijk vlak) heb ik mijn steentje bij kunnen dragen, en ik ben blij dat alle steentjes van veel verschillende mensen uiteindelijk tot zo'n breed maatschappelijk draagvlak hebben kunnen leiden. Wij, mijn man Tjibbe en ik, hebben er direct voor gekozen om onze partnerschapsregistratie te laten omzetten in een huwelijk, al hebben wij die omzetting niet opnieuw grootscheeps gevierd -- die viering hadden we drie jaar eerder al gehad. Van harte gelukwensen, dus. Toch kan ik het niet opbrengen om zelf naar het feest te komen. Uit de overgang van "wij" naar "ik" moge de reden blijken: mijn man is inmiddels overleden, en mijn aanwezigheid op het feest zou waarschijnlijk niet erg feestelijk zijn. Hoe goed het feest ook zal zijn, voor mij zal het overwegend verdriet oproepen en het is niet mijn bedoeling om daarmee de feestvreugde te bederven. Om dezelfde reden stuur ik ook geen foto's in. Er zullen genoeg andere foto's zijn. Wel wens ik alle feestgangers veel plezier toe op dit feest. Laat het een mooi feest worden, en laten er nog vele feesten op volgen!

Hartelijke groet,
Frits Brommet

Lief (Internationaal Homo/Lesbisch Informatiecentrum en) Archief,

Heel hartelijk gefeliciteerd met het 5-jarige Nederlandse HomoLesboHuwelijk.
Ik geloof dat het woord huwelijk niet klopt, en 5 jaar is ook pas peuterleeftijd, maar toch fijn dat het kind leeft en groeit, en steeds meer broertjes en zusjes krijgt.
Van harte!

Pim Ligvoet
Amsterdam

Hartelijk gefeliciteerd

met het vijfjarig jubileum van het homo en lesbo huwelijk.
Mede met jullie ben ik er trots op dat dit nu is gerealiseerd en dat enkele landen volgden.
Al is het helaas ook zo dat er met name in Amerika weer tegengas wordt gegeven.
Maar mooi zo hier bestaat het nu al vijf jaar.
PROFICIAT.

Alice Groeneveld (Pastoraal Buurtwerker)

Dear Mayor Cohen

I and my partner are both teachers in California. We are not allowed to marry and enjoy the same rights as heterosexual couples.

I am writing this letter in support for all the differences that you have made for same sex couples. Having a parent who has a sister-in-law who lives in Amsterdam and is unable to watch the day to day progress of her neices and nephews, pains me. It pains me that my counterpart cannot live in a marriage in the United States due to politics.

May I congratulate you on your decision to allow same sex marriages!!!
Congratulations on your five year anniversary of recognizing gay marriages.

Sincerely
Erika Rawlins
Milpitas, CA USA

Hartelijk gefeliciteerd

met deze mijlpaal op weg naar tolerantie en zichtbaarheid!
Brigitte

March 25, 2006

To: Henk Krol, Editor, The Gay Krant
Job Cohen, Mayor of Amsterdam
Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands

Dear Advocates:

Thank you for bestowing upon all your couples and families equal rights in marriage. Although others are following, homophobia and opposition to same-sex marriage is still rampant through out the E.U. In my own country, the United States, the same-sex marriage issue has become hysterical and divisive.

I believe your courage to recognize and defend same-sex relationships made it possibly for other countries to pass similar laws. As a result, I am now able to live in Germany where I immigrated to be with my partner.

Please continue to be a voice and advocate of gay rights.

Sincerely,
Joseph Arevalo-Adam,
Neustadt a.d.W.
Germany

To:
Henk Krol, Editor, The Gay Krant
Job Cohen, Mayor of Amsterdam
Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands

On the eve of the 5th anniversary of The Netherlands being the first country in the world to legalize marriage for gay and lesbian couples, we should recognize the importance of being the forerunner of growing acceptance worldwide. I like to think I've been a part of this process by covering the issue in radio programs both locally and internationally. There may still be a lot of work to be done here regarding homophobia, gay asylum seekers and funding for LGBT organizations. But particularly when visiting my country of origin, the United States, I can always say I'm happy to be living in a more enlightened country now - at least in regards to same-sex marriage.

Sincerely,

David Swatling, MVS Radio/Radio Nederland Wereldomroep

To:

Henk Krol, Editor, The Gay Krant

Job Cohen, Mayor of Amsterdam

Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands.

My partner and I came to of the Netherlands in 1999, two American who preferred the European lifestyle and social values to the wealth-obsessed callousness of the United States which so readily discards those who cannot "succeed". I had a good job offer, and we visited the Amsterdam Foreigners Police to verify that my partner could move here legally without a job. He wanted to be sure, because the lack of legal recognition forced us to leave France in 1987 and we remembered the deportation threat Bruce received when we moved to Germany in 1995. The cheerful Amsterdam police told us Bruce would certainly be welcome as my partner and gave us the necessary applications. I realized in amazement that there was no place else in the world where a gay couple seeking recognition could walk into a police station and encounter such a welcoming and professional reception.

And then, in 2001, the Netherlands removed references to gender from the marriage laws! Same-sex relationships were elevated to the same legal and social acceptance that had always supported heterosexual couples. Our friends and family could at last come and celebrate the full affirmation of our union that marriage represents. In May 2002, on the 20th anniversary of when Bruce and I met, they came from eight countries to be part of the first gay wedding any of us had experienced.

However, the society must realize that this achievement in human rights must be protected with vigilance. A side effect of rising ethnic tensions in the Netherlands is that homosexuals feel less safe than before. Unexpected intolerance can appear - I have witnessed anti-gay sexual harassment on the job here [to which the employer responded quickly and correctly], something which I never saw in San Francisco.

Nevertheless, these incidents are mainly remarkable because they are an exception: there is almost universal adherence here to the tolerant principles of the Dutch "samenleving", which has made equal rights and support of homosexuals and lesbians a core value that it advertises to the world. This is one reason why I became a Dutch citizen in February. On the fifth anniversary of this historic legislation, I know the Netherlands will remain a beacon of tolerance and support until the rest of Europe and the entire United States provide the same protection and opportunities for same-sex relationships.

Yours sincerely,
Peter Walford

Amsterdam Noord, 27 maart 2006

**Lieve mensen op de barricaden voor het huwelijk tussen mannen en vrouwen-
paren,**

1000 keer bedankt voor het vrij maken van de weg naar het "homohuwelijk"!
1000 keer gefeliciteerd met het behalen van jullie succes toen...en dat het stand houdt...
en dat het zo'n feest is!

Het is werkelijk een feest dat alle liefdes paren die dat willen met elkaar kunnen trouwen.
Dat weet ik omdat ik die paren ken en omdat ik nu ook zelf het heerlijke gevoel ken, dat van
"ja ik wil, zeggen!" en "van de daken schreeuwen dat we van elkaar houden!"

Wat heerlijk

dat we al zo lang samen zijn en de voorbereiding, de trouwerij, en de weken erna zo nieuw,
zo liefdevol en zo zenuwslopend zijn...

dat ook mijn vader eraan moet geloven dat zelfs ik droom van een prins op het witte paard...

dat ik mijn prinses op de zwarte motor heb gevonden...

dat onze kinderen zo mee beleven en mee genieten van dit goede leven...

dat de naasten om ons heen zo attent zijn...

dat een generatie van gescheiden moeders op het schoolplein zich verbazen over vrijwillig
trouwen uit liefde...

dat een generatie van jong getrouwde moeders op het schoolplein me liefdevol opnemen in
de generatie van getrouwde vrouwen...

dat de intieme momenten rond en op de trouwerij met vrouw en kinderen zo fijn zijn...

dat door middel van onze trouwerij het onderwerp lesbische liefde niet expliciet ter sprake
komt, maar iedereen het nu wel zeker weet....

dat iedereen dus enthousiast reageert, want een trouwerij is feest!

dat die nacht met m'n zijden jurk naast me op de grond, champagne door lijf en leden en mijn
vrouw in mijn armen zo lekker was...

dat ik nieuwe inspiratie heb om de mensen aan de kassa, op het werk en van de telefonische
verkoop erop te attenderen dat het "fenomeen homoliefde" bestaat...

Lieve groet,
Caroline & Constance

Aan de Hoogedelgestrengste Heer J. Cohen en de Weledele Heer H. Krol

Breda, 24 maart 2006

Geachte Heren,

Namens de Homo Lesbische Federatie Nederland wil ik U onze hartelijke felicitaties overbrengen ter gelegenheid van het 5-jarig jubileum van het Opengestelde Burgerlijk Huwelijk in Nederland. Uw beider betrokkenheid bij de totstandkoming en uitvoering van het opengestelde Burgerlijk Huwelijk mag op dit jubileum niet onopgemerkt blijven.

Speciale felicitaties wensen wij te richten aan de Stichting "Vrienden van De Gaykrant". Aan de jarenlange inzet van deze organisatie en haar sympathisanten hebben wij immers deze heuglijke dag te danken.

Verder wil ik van de gelegenheid gebruik maken onze organisatie aan U voor te stellen.

HLBF.NL is een relatieve nieuwkomer in 'homo-emancipatieland'. Onze organisatie werd op 15 juni 2004 opgericht te Breda, en presenteerde zich op 9 november 2004 te Den Haag aan de buitenwereld. HLBF.NL beschouwt zichzelf als vernieuwend. Dit vanwege de mogelijkheid voor verenigingen, stichtingen, bedrijven en particulieren om zich aan te sluiten. Vooral de optie voor bedrijven om zich op deze wijze te afficheren met homo-emancipatie is een noviteit te noemen. HLBF.NL functioneert organisatorisch zonder overheids gelden. Momenteel vertegenwoordigt HLBF.NL 18.384 personen die zich direct of via één der aangesloten organisaties bij HLBF.NL hebben aangesloten. HLBF.NL beperkt zich in haar werkzaamheden tot de landen binnen het Koninkrijk der Nederlanden.

Ondanks de feestelijkheden die bij een jubileum horen wil ik U beiden attenderen op de nog beperkte mogelijkheden voor gelijkslachtige gehuwden om zich elders als zijnde gehuwd te vestigen. Deze beperking strekt zich niet enkel uit tot andere landen binnen de wereldgemeenschap. Ook binnen ons eigen Koninkrijk is de erkenning van in Nederland gesloten huwelijken nog steeds problematisch. Ik verwijs U bijvoorbeeld naar het echtpaar Oduber-Lamers dat nog steeds in een juridische strijd is verwickeld om hun huwelijksverbintenis erkend te krijgen op het overzeese deel van ons Koninkrijk, Aruba.

Met U nogmaals te feliciteren teken ik met vriendelijke groet,
Namens HLBF.NL

A.C.P. van Wanrooij,
voorzitter

Zullen we samen verder gaan?

Werken bij **het Rijk** Als je verder denkt
www.werkenbijhetrijk.nl

BOOMERANG

NOT FOR SALE

Van harte gefeliciteerd
met 5 jaar openstelling
huwelijk voor homo-
en lesbische stellen!

Ennos van Halbe & Ineke Kraus

Feliciteit 1 april 2006

IHLIA

Amsterdam

BOOMERANG STUCCO'S POSTBUS 763 1000 AT AMSTERDAM WWW.BOOMERANG.NL

P18-04

RUDI VAN STRATEN

Aan IHLIA en Stichting Love Exiles
Nieuwpoortkade 2a
1055 RX Amsterdam

Datum: 18-03-2006

Geacht bestuur,

Naar aanleiding van uw uitnodiging tot bijwonen van de feestelijkheden op 1 april 2006 ter gelegenheid van vijf jaar openstelling van het huwelijk voor homo- en lesbische stellen wil ik u, ~~samen met mijn partner Danny Halim, feliciteren met het bereiken van deze bijzondere mijlpaal.~~

Als koploper in de wereld heeft Nederland het mogelijk gemaakt dat ook alternatieve relatievormen doormiddel van een huwelijk kunnen worden bevestigd en geregistreerd. Nog helder op het netvlies ligt voor ons de datum 1 april 2001 toen de eerste huwelijken tussen homo- en lesbische paren in het stadhuis van Amsterdam werden gesloten.

De weg daar naar toe was lang en u merkt in uw uitnodiging terecht op dat veel van de voorbereidingen, om tot deze belangrijke koerswijziging te kunnen komen, verricht zijn door Henk Krol en de Stichting Vrienden van de Gaykrant. Het is prijzenswaardig dat u dat tevens memoreert.

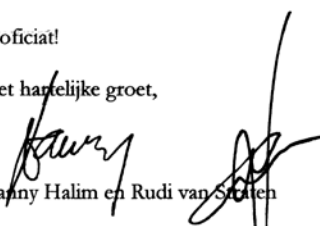
Wij zijn er trots op dat in ons kleine land op dit punt pionierswerk is verricht en dat langzaam maar zeker andere landen ons voorbeeld hebben gevolgd of gaan volgen. Daarmee is de erkenning van alternatieve samenlevingsvormen een grote stap vooruit gegaan.

Met veel respect danken wij alle betrokkenen die dit mogelijk hebben gemaakt, vaak in weerwil van de publieke opinie. Het werk is nog niet klaar en er zal nog veel moeten gebeuren om de alternatieve samenlevingsvormen maatschappijbreed geaccepteerd te krijgen. Daarin speelt IHLIA een belangrijke, wetenschappelijke, rol. Juist door het beschikbaar stellen van informatie en het toegankelijk maken van talloze bronnen kan de verdere maatschappelijke gelijkstelling van alternatieve relatievormen op termijn worden gedocumenteerd en gerealiseerd.

Wij wensen alle betrokkenen succes met het vervolg op de weg van brede maatschappelijke gelijkheid en rechtvaardigheid. De feestelijkheden op 1 april 2006 zijn dan niet alleen bedoeld als afsluiting maar ook als opmaat voor verdere gelijkstelling van en begrip voor al die mensen die op hun eigen wijze invulling willen geven aan hun relatie met een ander.

Proficiat!

Met hartelijke groet,

Danny Halim en Rudi van Straten

Dear Mayor Cohen,

I am a married, Catholic, mother of three. I live in the beautiful state of California. We live a simple but fulfilling life. We enjoy spending our time with family and friends. Unfortunately, some of our family is not able to be with us because our government is too archaic to understand that love has no boundaries.

Love moves from person to person, not looking for the "appropriate" gender, it looks for those individuals who will receive it and give it.

Love is something you give to someone, hoping they will care for it, cherish it and return it to you twice the size. My sisters in law, Martha and Lin share this love. I am so thankful to you and your government for recognizing that love is love no matter who shares it. It's sad that they can't be here with their family everyday.

We miss them terribly. But we are grateful to you and your government for understanding their love and commitment to each other and allowing them to receive all the rights offered to any married couple.

Congratulations on your five year anniversary of recognizing gay marriages.

Respectfully,

Jeannie McDevitt, Gilroy, Ca USA

Dear Mayor Cohen,

The following is a letter from a nine year old boy in California:

Dear Martha,

Congratulations on your anniversary. I wish you could live closer to us but I understand why you can't.

I love you!

Kellen

Isn't it a shame our American government can't see what an nine year old boy can see?

Dear Mayor Cohen,

Congratulations again on the five year celebrations for gay marriages.

The following is a letter from my eleven year old California boy:

Dear Martha and Lin,

Happy 5th anniversary for gay marriage. We miss you Martha and Lin. We don't want you to live far away. I wish you could live here Martha and Lin.

I love you Martha and Lin.

From,

Kenny

To:

Henk Krol, Editor, The Gay Krant

Job Cohen, Mayor of Amsterdam

Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands.

The people of the Netherlands

CONGRATULATIONS! Congratulations for five years ago taking the unique step and providing equality to your LGBT brothers and sisters.

Not only do we not share the right to marry our life partner, no matter their sex, in my country, many of us have had to leave our country of birth so that we can live with the one we love.

My partner is British and I have lived in the United Kingdom with her for five years now because the UK has immigration rights and the US does not. Now that it is also possible for us to legally marry, we will be taking that step too.

Thank you so much for your bravery and open-mindedness in leading the world on the path to equality for all.

Happy Anniversary!

Jo Rock, an American Love Exile

Inmiddels dus alweer vijf jaar de normaalste zaak van de wereld: het homohuwelijk.

Mannen spreken over hun man, vrouwen over hun vrouw - als ze dat willen! We zijn vrij om te kiezen voor trouwen of niet, en dat is een wezenlijk goed in een werkelijk vrije samenleving. Want een samenleving is pas werkelijk vrij wanneer ook seksuele voorkeur - die met wederzijdse instemming wordt gepraktiseerd - niet aan banden wordt gelegd of zelfs bestraft. Laten we hopen en er ons voor inzetten, dat deze vrijheid ooit wereldwijd de normaalste zaak van de wereld is. En god en alleman verhoede dat een bemoeizuchtige, benepen geest het hier in Nederland opnieuw voor het zeggen zal krijgen! Want verworvenheden zijn nooit vanzelfsprekend. We moeten ze koesteren en veiligstellen, en publiekelijk op waarde schatten.

M. Greveling

I am writing in appreciation of the 5 year anniversary of the law allowing same sex marriage in The Netherlands.

The precedent set here has reverberated thought the world on this issue that is about the fundamental right of any human being to express love and commitment in a publicly recognized manner.

Not only am I appreciative of this action, but believe it will be seen historically as a monumental act of courage and dignity for all.

With sincere gratitude,
Maria E. Bobenrieth
Director CR Nike EMEA Region

**Beste mensen van IHLIA en LEF,
Geachte minister-president,
Geachte burgemeester,**

Beste Henk,

Vandaag is het een half jaar geleden dat ik mijn jawoord aan mijn vrouw Pien Savonije heb mogen geven, in het bijzijn van enkele familieleden, vele vrienden en de voltallige kleuterklassen van onze tweeling Felix en Max. Het was een sprookjesachtig mooie dag, waarop wij er toch nog in geslaagd zijn om beide voeten op de grond te houden. Het huwelijk heeft ons nog hechter aaneengesmeed. Wij staan steviger met zijn vieren, en zijn nog intenser gaan leven, met alle bewustwording en uitdagingen van dien.

Vandaar mijn dank aan u. Ik woon weliswaar als Nederlandse in België, waar wij zijn getrouwd. Maar de Nederlandse overheid heeft de Belgische en andere overheden in deze een lichtend voorbeeld gegeven, vijf jaar geleden. Ik wil u hiermee van harte feliciteren.

Eind jaren negentig heb ik als toenmalig voorzitter van EGALITE, de vereniging van homoseksuele ambtenaren en medewerkers bij de Europese instellingen, gelobbied voor de erkenning van het Nederlandse geregistreerde partnerschap door internationale instellingen. De EU erkent het burgerlijk huwelijk inmiddels, en dat is een grote stap voorwaarts voor vele individuen en heeft een symbolische uitstraling naar andere instellingen en landen die nog niet zover zijn.

In heel Europa en zeker daarbuiten is het gros van de homoseksuelen nog steeds gespeend van gelijke behandeling en mogelijkheden tot ontplooiing op gelijke voet met de heteroseksuele meerderheid. Vandaar dat ik u naast mijn felicitaties ook het dringende verzoek wil overbrengen dat u de ingeslagen weg voortzet en alle wettelijke en maatschappelijke discriminatie aan de kaak stelt, zowel in Amsterdam, Den Haag en Best als in de rest van Nederland en in uw contacten met het 'buitenland'.

Met vriendelijke groeten,

Marion Oprel,
Antwerpen, 9 maart 2006

Beste Ihlia

Vijf jaar geleden was ik voorlichter bij de gemeente Amsterdam en nauw betrokken bij alle voorbereidingen voor de eerste huwelijken.

1 april 2001 was een onvergetelijke bijeenkomst: feestelijk, groots, spectaculair door alle pers en ontroerend. Er was een dozijn filmploegen, o.a. een uit Japan. Ik herinner me iemand van de NOS-tv die met een microfoon een fotograaf op zijn kop sloeg omdat die in beeld stond. Zelf was ik ook steeds bezig om fotografen weg te duwen (af en toe zie je dat nog bij terugblikken op tv). Er was ook een kleine demonstratie van Chrrrrristelijke types. Een echte Amsterdamse mevrouw heeft ze nog staan uitschelden: of ze wel snapten waar ze tegen waren. Bij de gemeente (Externe Betrekkingen Bestuursvoorlichting) moeten nog foto's zijn. AT5 heeft waarschijnlijk veel beeldmateriaal.

Succes en veel plezier op 1 april.
Groeten,

Paul van Yperen

To:

Henk Krol, Editor, The Gay Krant

Job Cohen, Mayor of Amsterdam

Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands

March 9, 2006

Dear Henk Krol, Job Cohen, and Jan-Peter Balkenende,

As an American who has also been a long-time resident of the Netherlands, I wanted to let you know how very proud I have been of my adopted country ever since April 1, 2001 when the Netherlands became the first country to allow same-sex couples to enter the institution of marriage with full state recognition. Clearly this courageous action has had a dramatic impact on other countries including Belgium, Canada and Spain -- and has helped to make possible the extension of marital rights in one state, Massachussetts, in the U.S.

This is a difficult time for lesbians, gay men, bisexuals, and transgender people in the United States. Unlike the Netherlands, top government officials in this country seem determined to foster intolerance rather than to encourage respect and equality.

Discrimination is still the law of the land here; several of my closest friends now live in the Netherlands where their marriages to Dutch citizens are recognized. This has meant the loss of their unique skills and talents -- in addition, of course, to the more personal loss to their family and friends.

I will continue to work on acheiving equality in the United States and wanted to express my deep appreciation for the work you have done, Mr. Krol and Mayor Cohen, in making marriage equality a reality in the Netherlands.

Thank you again.

Dr. Wendy Chapkis

Professor of Sociology and Women's Studies

University of Southern Maine, Portland

17 March 2006

On the anniversary of this historic day in 2001 when for the first time in the world same-sex couples found the right to marry I send this message to Henk Krol, Job Cohen, and Jan-Peter Balkenende. My dear friends please allow me these few humble words of appreciation.

I first had the opportunity to visit the Netherlands in 1996. I did so as an after thought, having just finished an extended visit at a friend's home in Spain. I was so impressed that I returned the following year and stayed for nearly 3 months in the beautiful city of Amsterdam.

During that time I visited the Anne Frank house and I was deeply moved by the pain and suffering repression and wanton discrimination brings to all those who are afflicted by it. On that day I also ventured to the nearby Westermarkt where for the first time I saw the Homomonument. Simple in it's design it's beauty brought tears to my eyes as I realized for the first time in my life that there are others in this world who recognize the pain and suffering many of us must still needlessly endure everyday of our lives.

The understanding, love and compassion of the people of the Netherlands did not stop there when just four years later you led the world by establishing equal rights for all same sex relationships. In doing so you began a movement which carried within it the very simple but profound truth that everyone has a right to exist, equally and peacefully in this world.

Though many of us still remain repressed as a result of our sexual identity the movement you began brings forth to us a beacon of hope. We now know that it is possible to be free. We now know that we can live in peace with the person to whom we have dedicated our lives. We have heard your message of hope and we have seen the reality that in time intolerance and bigotry soon must die. And that message continues to spread throughout the world to this day.

These few words of thank you are such humble and simple words. But my hope today, the hope you began a few years ago is that from this humble beginning a great universal freedom will ultimately ensue.

Thank you.

I don't know any of you personally but I consider you, as I consider all of the people of the Netherlands alike, as my brothers and sisters. If there is ever an opportunity for me to repay the people of the Netherlands for all you have done for me and others like me rest assured I will be there doing all I can.

Thank you.

May this day of celebration be just the beginning of a free world for everyone, everywhere always and forever.

Thomas J. Davis
Bend, Oregon USA
Dimitar Talevski Macedonia

Van Harke Gefeliciteerd
met 5 jaar huwelijke,

van
Marlen M Heena
Turnered

To be brief, even though, In the United States is not allow same sex marriage yet. I have been inspired and motivated for the fact that other countries allow gay marriage. As a Latino (Mexican) living with my partner (Anglo-American) for five years now in San Diego, California, not having a gay marriage law has been still a fence that stops our life goals and human rights. However, we do have role models such as Holland and now the United Kingdom. I hope this mater will be possible in California.

Sincerely
Jorge Acevedo

Dear Henk Krol and Job Cohen,

Thank you for your inspirational decision to support same-sex marriage. I hope our government will eventually follow your leadership.

Kristeen Bullwinkle, Minneapolis, USA

Dear Mr. Krol,

I wanted to congratulate Job Cohen, the government minister responsible for same sex marriage bill through parliament and for to Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands that supports these human rights.

I am an American, living in Holland who just married a Mexican. This would not have been possible in either of our countries so we more than most recognize what this bill means.

Our hope is that your openness and fairness be copied by countries all around the world.

Thank you for allowing us to live normal lives as oppose to one or the other sacrificing their work, life and dignity.

Best,
Susy Bobenrieth
Like Human Resources
Europe, Middle East and Africa

Aan IHLIA

Purmerend 29 maart 2006

Ingrid en Geny feliciteren van harte NEDERLAND en alle ingezetenen daarvan met het zeer heugelijke feit dat vrouwen die van vrouwen houden en mannen die van mannen houden nu al 5 jaar wettig hun verbintenis kunnen beklinken.

Dear Friends,

It has almost been 5 years since my daughter Kirsten Anderson married her dear friend and lover, Jacqueline Breton. Our family supports this marriage and are so happy for them. Some of us were able to make the trip to Netherlands to witness this union. It was unique and witnessed by their many friends there and from the US; It is comforting to know that they are both happy and enjoy their lives in the Netherlands. They are responsible and productive first class citizens. And I thank the powers that be in the Netherlands for their allowing Same Sex Marriages.

It is sad to think they are not welcomed in the U.S. in the same manner. In places they would not be safe. Their union is not protected in many areas. Health and Welfare being one area. Not being treated as two adults who are committed and responsible to each other. They are leagally married and deserve the rights of all marrieds.

When will we learn to accept people like my daughter and her spouse as the responsible human beings that they are and help them to live in peace; to be treated as other marrieds are treated and not divide people into catagories like 'Us and Them'.

Sincerely,

Waneta L. Anderson, Maple Plain, MN USA

To:

09 March 2006

Henk Krol, Editor, The Gay Krant

Job Cohen, Mayor of Amsterdam

Jan-Peter Balkenende, Prime Minister of the Netherlands

I am writing this letter to offer you and your brave fellow compatriots congratulations on the anniversary of your historic day in 2001!

April 1st 2006 is a day of global celebration commemorating the date in the Netherlands when you bravely pioneered the international atmosphere of equality by acknowledging the basic human right to legalise a union between two people. Two people who intend to spend their lives together and share in the legal and emotional bonds of marriage.

Ever since October 1 1989 when Axel Axlil and Eigil Axlil joined their lives in a legal civil union in Copenhagen, Denmark the world has been grappling with impetus of the moral and legal obligations to end discrimination against same sex couples.

Although many countries and municipalities adopted semi and quasi legal recognition of same sex unions it was the Netherlands who bravely broke through those binds and granted the full fundamental human rights to marriage!

It was not long after in 2003 when Belgium followed your lead, and then the State of Massachusetts in the USA in 2004, followed by Spain and Canada in 2005, and now in South Africa this year! What lies in wait is a world completely liberated of discrimination against same sex couples who choose to marry!

So congratulations! Congratulations for being the forerunner in international discrimination abolition and acknowledging fundamental human rights for not only the Netherlands but the world.

With regards,

Diana Poston, An American love exile since April 2001

April 1, 2006

Dear Minister Balkenende, Mayor Job Cohen, and Mr. Henk Krol:

I am writing to congratulate you and the Netherlands on 5 years of leading the world in marriage equality.

For these five years, the Netherlands has stood as a beacon of hope and dignity for so many of us living in societies that still do not grant full citizenship and rights to people who are gay, lesbian, bisexual, and transgender.

When we are denied the right to marry, we are denied not only our civil rights, but our dignity as human beings and members of families. As a citizen of the United States and a resident of the state of California, I am one of the millions whose rights remain locked away, while the duties of citizenship remain the same as those of my peers.

On April 8th, 2006, I am embarking on a 500 mile walk called "One Mom, Two Feet, 500 Miles: A Walk for Togetherness." I hope to try to stimulate dialogue in California and the U.S. that all people are interconnected. I am asking the allies, friends, and families of those who are gay, lesbian, bisexual, and transgender to make their support visible by talking about everyone in their families, and wearing the symbolic "togetherness ribbon."

As a single mother of four children, I know only too well that we are all families, all valuable, and all deserve equal rights. In the U.S., efforts such as my 8 week long walk are still required for attention to be drawn to the inequities suffered every day by LGBT folks; and beyond that, by their families and friends. I am sure that many similar sacrifices made by your citizens led the Netherlands to its current position as example to the world.

As you know, I would not need to take such action if everyone in the U.S. and other parts of the world already realized how homophobia hurts everyone in a society. Thank you for leading your country to overcome the homophobia that still keeps a stranglehold on so many other societies, fracturing our public and private lives. I believe that your example will continue to be emulated by other countries, until all of us in the world family are counted as full citizens -- wherever we live, whoever we are, and whomever we love.

Again, congratulations on your leadership, humanity, and example. I thank you, and my children thank you.

In Togetherness,

Jennifer Schumaker
Walk for Togetherness
c/o Chalice Unitarian Universalist Congregation
www.walkfortogetherness.org

Amsterdam, 1 april 2006.

Aan Burgemeester Job Cohen en
Henk Krol

Geachte Burgemeester en Henk Krol,

Wij feliciteren u beide met dit 5-jarige jubileum. Het is een historische dag vandaag. Voor vele homo en lesbo bruidsparen die de afgelopen jaren gebruik hebben gemaakt van dit uitzonderlijke recht in ons land, maar ook voor Nederland als geheel dat een uitstraling heeft naar de vele landen waar mensen vanwege hun anderszijn nog steeds gediscrimineerd, vervolgd en vermoord worden.

Na een partnerschapregistratie op 11 september 1998, net na die fantastische Gay Games in Amsterdam, hebben wij dat in een wettig huwelijk omgezet op dezelfde datum drie jaar later. Wij konden niet bevroeden dat op het moment van ons tweede "Ik wil" er in de VS een paar vliegtuigen gebouwen in vlogen en met die terroristische aanslag tevens de intolerantie ook ten opzichte van lesbo's en homo's nieuw leven in geblazen werd.

Het recht om te trouwen als homo's en lesbo's is dan wel verankerd in onze wetgeving, maar nog niet in de gedachten en harten van veel mensen. De geschiedenis heeft ons helaas getoond dat een verworven recht nooit vanzelfsprekend is.

Als democratie, en als betrokken burgers in die democratie, is het onze plicht om onze verworven rechten steeds weer te respecteren, te benadrukken en naar buiten toe uit te dragen. Dit betekent dat wij als land een voorbeeld functie moeten hebben, mensenrechten moeten bewaken en lesbo's en homo's welkom moeten heten in ons land die zijn gevlucht voor regimes die hen niet tolereren.

Uw beider inzet in dit geheel is een voorbeeld voor velen! Een felicitatie is daarom geheel op zijn plaats!

Met hartelijke groeten,

Guusje la Rivière en Lydia la Rivière-Zijdel

aan Henk Krol, 1 april 2006

Ter gelegenheid van de viering van
vijf jaar openstelling van het burgerlijk huwelijk voor paren van gelijk geslacht

‘...want tussen droom en daad, staan wetten in de weg en praktische bezwaren...’

Op 1 april 2001 was Nederland wereldnieuws - vlak na middernacht werden in Amsterdam de eerste huwelijken tussen paren van gelijk geslacht gesloten. Burgemeester Job Cohen van Amsterdam trad daarbij op als ambtenaar van de burgerlijk stand. De wet die hij zelf voor de Staten-Generaal als staatssecretaris van Justitie tegen alle praktische bezwaren in verdedigd had en werd aangenomen, werd deze nacht van papier werkelijkheid.

Met die daad werd een droom werkelijk – de droom van Frans Stello en Gerard Kuipers, die de moed hadden om in de eerste jaren van een strijd die meer dan vijftien jaar zou duren hun nek uit te steken, wet en praktische bezwaren uit te dagen en te vragen naar het hoogste.

Met die daad werd een droom werkelijk – de droom van Henk Krol. Nadat Jan-Wolter Wabeke hem er op gewezen had dat er een mogelijkheid in de huwelijkswetgeving zat waar gebruik van gemaakt kon worden om langs juridische weg en daarna met politieke druk het huwelijk opengesteld te krijgen voor paren van gelijk geslacht. Daarmee werd een idee geboren – in een tijd dat homoseksualiteit zelf nog omstreden was, werden onder aanvoering van Henk Krol de eerste stappen gezet om tot waarachtige integratie van homoseksualiteit te komen.

En met zijn volharding, met overtuiging en passie, grote creativiteit – het trouwregister, je moet er maar opkomen! – door nooit genoeg te nemen met minder dan het huwelijk zelf, door het historisch geluk van een paars kabinet, werd zijn droom werkelijkheid.

Met die daad werd een droom werkelijk – de droom van velen, zo is gebleken. Niet enkel in Nederland, maar wereldwijd. Het resultaat: een historische doorbraak in het bastion van heteroseksualiteit bij uitstek. Een lichtend voorbeeld en een bron van inspiratie voor de holebi-beweging in de rest van de wereld.

Want sinds die nacht waarin droom en daad samen kwamen, is de ban gebroken en is wereldwijd een beweging ontstaan om ons land te volgen. Wat toen nog een typisch voorbeeld van Nederlandse eigenwijsheid leek, is nu ook in België, Canada en Spanje werkelijkheid geworden. En in tal van landen zijn wettelijke regelingen gekomen – nog geen echte huwelijken, maar de vloed lijkt niet te keren. Ondanks wetten en praktische bezwaren, ondanks banvloeken uit Rome, dankzij die droom die Henk Krol in een daad wist om te zetten.

Dank, Henk, dat de droom werkelijk geworden is en proficiat op deze dag nu vijf jaar nadat de droom dagelijkse werkelijkheid geworden is voor zovelen!

COC NEDERLAND

European Parliament
ASP 12G218, Rue Wiertz
B-1047 Brussels

EUROPEAN

Lissy GRÖNER

MEMBER OF EUROPEAN
PARLIAMENT

**Netherlands vanguard for equal rights in Europe
5 years same sex marriages on 1. April 2006**

Dear members of IHLIA, dear participants,

I would like to congratulate all of you for today's celebration of 5 years same sex marriages in the Netherlands. Unfortunately, I can not participate and celebrate together with you but I would like to wish you a successful conference.

Five years ago the Netherlands gave, as the first country in the world, equal rights to all couples and families. From now on marriage was opened to same sex couples in the Netherlands. This was a significant and important signal for Europe.

As a Member of the Committee for Woman's Rights and Gender Equality and the Intergroup on Gay and Lesbian Rights in the European Parliament, I was working on the development and implementation of the EU-Antidiscrimination Directives in all the Member States.

In January, 2006 the European Parliament has delivered a resolution on Homophobia in Europe. In the lively debate finally the European Parliament has committed itself same rights and against any discrimination of gay and lesbian and condemned homophobic tendencies especially in Eastern Europe. In the Polish media, I was violently criticized for it, not only because I am the first female member of the European Parliament married with a woman, but also demanding adoption right for gay and lesbians. With support of the socialist left, parts of the liberals and few conservatives the plenary dismissed a resolution. I add this resolution with concrete measures and suggestions and my press release to stop homophobia in Europe.

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'L. Gröner'.

ards and again congratulations,

Lissy Gröner, MEP